

høje repræsentant. Det nylige EU-Afrikatopmøde i Cairo ville være en glimrende platform for den videre indsats.

I en globaliseret verden er der som nævnt mere end nogen sinde brug for effektive internationale organisationer, både globale og regionale, ikke mindst af hensyn til de svageste, som i denne sammenhæng er udviklingslandene.

Som hr. Per Stig Møller skrev i en artikel i pÅsken, er det internationale samfund i oprubd i disse år, og rollefordelingen mellem organisationerne er i støbeskeen. Danmark må arbejde for en fair og hensyntagende økonomisk verdensorden kombineret med en international retsorden.

Med Partnerskab 2000 vil jeg også fremlægge nogle nye bud på, hvordan Danmark kan øve indflydelse på denne proces gennem vores samarbejde med de internationale organisationer. Nøgleordene er fleksibilitet og gennemslagskraft. Danske bidrag til organisationerne skal være mere fleksible og tilpasset organisationernes evne til at levere en god og relevant indsats.

Et skridt på vejen kunne være en fastlæggelse af et stabilt, dansk grundbidrag til internationale organisationer på et niveau med det, som vore ligesindede internationale partnere bidrager med. De resterende danske midler vil så kunne anvendes mere fleksibelt dér, hvor vi fra dansk side mener at der er brug for en særlig indsats.

Vi skal arbejde med at definere vores mål-sætninger med den multilaterale bistand. Hvad er det for opgaver, vi ønsker løst? Et instrument hertil kunne være en tematisering eller i hvert fald en vis tematisering af en multilateral bistand, som vi har drøftet på et offentligt møde her på Christiansborg forleden.

De fleste udviklingslande lever med det paradoks, at staten på én gang er alt for svag og alt for stærk. Staterne mangler økonomisk og faglig kapacitet til at levere de mest nødvendige ydelser til befolkningen, og samtidig sidder staten alt for stærkt på meningsdannelsen og på retsvæsenet. Løsningen består selvfølgelig i ikke at svække staten, men at styrke det, vi i fagsproget kalder civilsamfundet, og hvis der er noget, som Foreningsdanmark har helt oplagte forudsætninger for, må det netop være det at bidrage til at styrke almindelige menneskers mulighed for at øve indflydelse på samfundsudviklingen gennem organisering i en broget

mosaik af fællesskaber. Heri ligger også et vigtigt partnerskab.

De danske ngo'er må selvfølgelig stå centralt i vores bistand til udviklingslandene på dette område. Men der er behov for at nytænke mål og midler i indsatsen, og den proces er vi i fuld gang med på baggrund af den såkaldte impactanalyse fra sidste år. Jeg er glad for, at ngo'erne selv har engageret sig så aktivt og så stærkt i processen.

Ngo'er i modtagerlandene skal i højere grad stå for processerne, herunder den praktiske projektgennemførelse. Nye samarbejds- og finansieringsformer skal overvejes, herunder om pengene kan kanaliseres direkte til ngo'er i udviklingslandene. De danske ngo'ers rolle skal være faciliterende, og der skal være mere fokus på den såkaldte fortalerefunktion.

At ulandsorganisationerne måske nok har lidt ondt i den folkelige forankring herhjemme, er de heldigvis også selv meget opmærksomme på. Det vil i den kommende tid være afgørende at drøfte dette både åbent og fordomsfrit, og jeg har noteret mig flere spændende udspil til en styrkelse af ngo'ernes folkelige rødder og imødeser de kommende ugers debat og spørgsmål.

Spørgsmålet om landevalg drøftes naturligvis i tilknytning til arbejdet med revision af strategien. Lad mig understrege, at det i forbindelse med revision af strategien er vores opgave at fastlægge overordnede principper for dansk udviklingspolitik, men selve valget af lande er en del af den løbende udviklingspolitiske proces.

Arbejdet med revisionen af den nye strategi fortsætter, og vi er allerede nået langt. Det hidtidige arbejde vil i slutningen af denne måned udmønte sig i det første udkast til den nye strategi. Der vil herefter blive afholdt yderligere to høringsmøder i juni i henholdsvis Danmark og Tanzania, derefter vil det endelige forslag til den nye strategi blive udarbejdet, og jeg forventer at forelægge den nye strategi for Folketinget her i efteråret 2000.

Forhandling

Jeppe Kofod (S):

Danmark er i dag førende globalt, både hvad angår omfanget og kvaliteten af udviklingsbistanden. Det giver os selvfølgelig en høj profil, men det afspejler også, at den globale fattigdom og skæve økonomiske og sociale udvikling des-